

[Dalsgaard.]

både de gamle og de nye 25-ører. Hertil kommer, at de nye 5- og 2-ører også vil øge forvirringen og forvekslingsmuligheden. Hullet i 25-øren kan ikke løse alle disse problemer. Særlig originalt er det jo i øvrigt heller ikke, for sådanne hulmønter har vi haft før.

Jeg ønsker ikke at lægge noget symbolsk i ministerens og regeringens forslag om 25-øren, men det spørgsmål melder sig ganske naturligt, om hullet er stort nok; det kommende udvalg må tage stilling til det og vel også overveje, om omkostningerne ved perforeringen er rimelige. Venstre afviser absolut ikke lovforslaget om hul i 25-ørerne, vi beklager blot, at det har været så længe, før det kom på tingets bord, og vi tvivler på, at det løser alle problemer omkring vor skillemønt. Vi mener dog, det må være teknisk muligt at fremstille skillemønt på en sådan måde, at mulighederne for generende fejltagelser og forveksling reduceres væsentligt.

Jeg ved, at den højtærede minister til daglig jonglerer med millioner og milliarder og ikke med småpenge som vi andre, og jeg mener, at både ministeren og det kommende udvalg må være forpligtet til at finde en rationel løsning på denne relativt lille sag, som dog i høj grad berører hele befolkningen.

Venstre medvirker i hvert fald gerne til lovforslagets gennemførelse. Vore småmønter må ikke gerne ligne et trist, ensartet, gråt sammensurium. Jeg mener, det må være vor pligt og vor opgave at finde frem til en løsning, der betinger bedre og mere velegnet skillemønt.

Gottschalck-Hansen: Rent principielt må jeg mene, at man skal udvise en vis tilbageholdenhed og forsigtighed med hensyn til at ændre pengenes udseende, det være sig sedler eller skillemønt, som lovforslaget omhandler. Lande som USA og England har udvist en meget agtværdig og værdifuld konservatisme i så henseende, og det

er jo altid sundt og godt. Det har skabt en vis fortrolighed med pengenes udseende og dermed en vis respekt for dem og tillid til dem, pengene er ikke noget nyt og ukendt fra generation til generation. Man ved, hvad det er.

Jeg må imidlertid med henblik på det foreliggende lovforslag erklære, at jeg finder det hensigtsmæssigt og godt; men i og for sig må jeg beklage, at vi i 1960, da vi ændrede loven om skillemønt, ikke kom bedre fra det, end vi gjorde. Jeg erkender åbent, at jeg selv var medlem af det udvalg, der arbejdede med sagen, men vi fik kun forevist et papstykke med en tegning; vi fik ikke en prøvemønt, og det havde måske været bedre, hvis det havde været tilfældet, for i så fald kunne vi have set, hvad forandringen indebar af risici med hensyn til forveksling, dels mellem kronestykket og 25-øren, dels mellem 25-øren og 2-øren; men man bliver jo aldrig mindre af at erkende, at noget, man har været med til at lave, ikke er så godt, og derefter ændre det.

Jeg kan derfor på mit partis vegne tilsige velvilje med hensyn til fremme af lovforslaget.

Det fremgår af bemærkningerne, at man har hørt nationalbanken og pengeinstitutternes sammenslutninger og interesserede erhverv. Jeg ved ikke, hvad det sidste indebærer, det kunne den højtærede finansminister måske meddele os lidt om. Det fremgår imidlertid ikke af bemærkningerne, hvorledes reaktionen har været hos disse særligt interesserede. Lovforslaget skal vel passere et udvalgsarbejde, og vi kan måske så, selv om det ikke bliver noget langt udvalgsarbejde, få oplysning om, hvorvidt der har været indvendinger, og om nogen har haft betænkeligheder, og i bekræftende fald hvad disse er gået ud på.

Vi havde jo ifølge loven af 1924 en 25-øre med hul i. Den maskine, som frembragte disse mønter, er, må jeg forstå, forældet eller kassabel, siden vi skal have en ny, men det er ikke store udgifter, det drejer sig om,